Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 2003/49/EF

af 3. juni 2003

om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater

(EFT L 157 af 26.6.2003, s. 49)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 2004/66/EF af 26. april 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Rådets direktiv 2004/76/EF af 29. april 2004	L 195	33	2.6.2004

▼B

RÅDETS DIREKTIV 2003/49/EF

af 3. juni 2003

om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På et indre marked, der har karakter af et hjemmemarked, bør transaktioner mellem selskaber fra forskellige medlemsstater ikke være undergivet ringere beskatningsvilkår end de vilkår, der gælder for de samme transaktioner mellem selskaber fra samme medlemsstat.

(2) Dette krav er i øjeblikket ikke opfyldt for så vidt angår betaling af renter og royalties; de nationale skattelovgivninger — eventuelt kombineret med bilaterale eller multilaterale overenskomster — kan måske ikke altid sikre afskaffelse af dobbeltbeskatning, og skattereglernes anvendelse medfører ofte tyngende administrative formaliteter og likviditetsproblemer for de pågældende selskaber.

(3) Det må sikres, at renter og royalties beskattes én gang i en medlemsstat.

(4) Den mest hensigtsmæssige måde at fjerne førnævnte formaliteter og problemer på og samtidig sikre, at nationale og tværnationale transaktioner behandles skattemæssigt ens, er at ophæve beskatningen af renter og royalties i den medlemsstat, hvor de opstår, uanset om beskatningen sker ved indeholdelse ved kilden eller ved skatteansættelse; det er især nødvendigt at ophæve sådanne skatter i forbindelse med betalinger mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater samt mellem sådanne selskabers faste driftssteder.

(5) Ordningen bør kun gælde for eventuelle renter eller royalties, der ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, såfremt der ikke havde bestået en særlig forbindelse

(6) Medlemsstaterne må ikke afskæres fra at træffe passende foranstaltninger til bekæmpelse af svig og misbrug.

(7) Der bør af budgetmæssige årsager indrømmes Grækenland og Portugal en overgangsperiode, således at disse medlemsstater får mulighed for gradvis at reducere skatterne på rente- og royaltybetalinger, uanset om de opkræves ved indeholdelse ved kilden eller ved skatteansættelse, indtil de kan anvende bestemmelserne i artikel 1.

(8) Spanien, der har iværksat en plan til fremme af landets teknologiske potentiale, bør af budgetmæssige grunde kunne undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1 på royalties i en overgangsperiode.

(9) Det er nødvendigt, at Kommissionen tre år efter anvendelsesdatoen for direktivet aflægger beretning til Rådet om direktivets virkemåde, særlig med henblik på at udvide direktivet til også at

([1]) EFT C 123 af 22.4.1998, s. 9.
([2]) EFT C 313 af 12.10.1998, s. 151.
([3]) EFT C 284 af 14.9.1998, s. 50.

▼B

omfatte andre selskaber eller virksomheder samt at undersøge afgrænsningen af definitionen af renter og royalties med henblik på at opnå den nødvendige konvergens i bestemmelserne om renter og royalties i national lovgivning og bilaterale eller multilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster.

(10) Målet for dette direktiv, nemlig etablering af et fælles system for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde og procedure

1. Betalinger af renter eller royalties, der opstår i en medlemsstat, fritages for enhver form for skat i denne stat, hvad enten den opkræves ved indeholdelse ved kilden eller ved skatteansættelse, forudsat at den retmæssige ejer af de pågældende renter eller royalties er et selskab i en anden medlemsstat eller et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende et selskab i en medlemsstat.

2. En betaling foretaget af et selskab i en medlemsstat eller et fast driftssted beliggende i en medlemsstat og tilhørende et selskab i en anden medlemsstat anses for at opstå i denne medlemsstat (i det følgende benævnt »kildestaten«).

3. Et fast driftssted anses kun for at være betaler af renter eller royalties, hvis betalingerne udgør en fradragsberettiget udgift for det faste driftssted i den medlemsstat, hvor det er beliggende.

4. Et selskab i en medlemsstat anses kun for at være den retmæssige ejer af renter eller royalties, hvis det modtager disse betalinger til eget brug og ikke som formidler, herunder som agent, mandatar eller bemyndiget signatar for en anden person.

5. Et fast driftssted anses for at være den retmæssige ejer af renter og royalties,

a) hvis den gældsfordring, den rettighed, den anvendelse eller den oplysning, med hensyn til hvilken betalingerne af renter eller royalties opstår, har direkte forbindelse med dette faste driftssted, og

b) hvis betalingerne af renter eller royalties udgør indtægter, der i den medlemsstat, hvor det faste driftssted er beliggende, er undergivet en af de skatter, der er anført i artikel 3, litra a), nr. iii), eller i Belgiens tilfælde »impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders« eller i Spaniens tilfælde »impuesto sobre la renta de no residentes« eller en identisk eller næsten tilsvarende skat, der efter dette direktivs ikrafttræden pålignes som supplement til eller i stedet for de eksisterende skatter.

6. Når et fast driftssted tilhørende et selskab i en medlemsstat anses for at være betaleren eller den retmæssige ejer af renter eller royalties, anses ingen anden del af selskabet for at være betaler eller retmæssig ejer af disse renter eller royalties i forbindelse med denne artikel.

7. Denne artikel finder kun anvendelse, hvis det selskab, der er betaleren, eller det selskab, hvis faste driftssted anses for at være betaleren af renter eller royalties, er et selskab, som er associeret med det selskab, der er den retmæssige ejer, eller hvis faste driftssted anses for at være den retmæssige ejer af disse renter eller royalties.

8. Denne artikel finder ikke anvendelse, hvis renter eller royalties betales af eller til et fast driftssted beliggende i et tredjeland og tilhø-

▼B

rende et selskab i en medlemsstat, og selskabets erhvervsaktiviteter helt eller delvis udføres gennem dette faste driftssted.

9. Intet i denne artikel er til hinder for, at en medlemsstat ved anvendelsen af sin skattelovgivning tager hensyn til renter eller royalties, der modtages af selskaber, som er hjemmehørende i den, af faste driftssteder tilhørende selskaber, som er hjemmehørende i den, eller af faste driftssteder, som er beliggende i denne stat.

10. En medlemsstat skal have mulighed for ikke at anvende dette direktiv på et selskab i en anden medlemsstat eller på et fast driftssted tilhørende et selskab i en anden medlemsstat, når de betingelser, der er fastsat i artikel 3, litra b), ikke har været opfyldt i en sammenhængende periode på mindst to år.

11. Kildestaten kan kræve, at opfyldelsen af de i denne artikel og artikel 3 krævede forudsætninger skal dokumenteres ved en attest på tidspunktet for betalingen af renter eller royalties. Hvis opfyldelsen af de i denne artikel krævede forudsætninger ikke er dokumenteret på betalingstidspunktet, står det medlemsstaten frit at kræve indeholdelse af kildeskat.

12. Kildestaten kan gøre fritagelse i henhold til dette direktiv afhængig af, at den har truffet en afgørelse om en sådan fritagelse, som bliver gyldig, når der foreligger en attest, der godtgør, at forudsætningerne i denne artikel og artikel 3er opfyldt. En afgørelse om fritagelse træffes senest tre måneder efter, at attesten og de oplysninger til støtte herfor, som kildestaten med rimelighed kan forlange, foreligger, og er gyldig i en periode på mindst et år efter udstedelsen.

13. I forbindelse med stk. 11 og 12 vil attesten i forhold til hver enkelt kontrakt med hensyn til betaling være gyldig i mindst et, men højst tre år fra datoen for udstedelsen, og den skal indeholde følgende oplysninger:

a) dokumentation for det modtagende selskabs skattemæssige hjemsted og, hvis det er nødvendigt, eksistensen af et fast driftssted attesteret af skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor det modtagende selskab har sit skattemæssige hjemsted, eller hvor det faste driftssted er beliggende

b) oplysning om, at det modtagende selskab er den retmæssige ejer i medfør af stk. 4, eller at forudsætningerne i stk. 5 foreligger, hvis et fast driftssted er modtager af betalingen

c) oplysning om, at forudsætningerne i artikel 3, litra a), nr. iii), foreligger for det modtagende selskab

d) minimumsandelen af kapitalen eller kriteriet om en minimumsandel af stemmerettighederne i medfør af artikel 3, litra b)

e) oplysning om, hvor længe besiddelsen af andelen omhandlet i litra d) har varet.

Medlemsstaterne kan desuden anmode om en juridisk begrundelse for betalingerne i henhold til kontrakten (f.eks. låneaftale eller licenskontrakt).

14. Hvis forudsætningerne for fritagelse ikke længere foreligger, underretter det modtagende selskab eller det modtagende faste driftssted straks det betalende selskab eller det betalende faste driftssted og, hvis kildestaten kræver det, den kompetente myndighed i denne stat.

15. Hvis det betalende selskab eller det betalende faste driftssted har indeholdt kildeskat, som er fritaget i henhold til denne artikel, kan der fremsættes krav om tilbagebetaling af denne kildeskat. Medlemsstaten kan kræve de i stk. 13 nævnte oplysninger. Ansøgningen om tilbagebetaling skal indgives inden for den fastsatte periode. Denne periode skal mindst være på to år fra den dato, hvor renter eller royalties er betalt.

16. Kildestaten tilbagebetaler den for meget indeholdte kildeskat senest et år efter behørig modtagelse af ansøgningen og de oplysninger til støtte herfor, som den med rimelighed kan forlange. Hvis den indeholdte kildeskat ikke tilbagebetales inden for denne periode, har det

▼B

modtagende selskab eller det faste driftssted ret til ved udløbet af det pågældende år at pålægge den skat, der tilbagebetales, renter med en sats, som svarer til den nationale rentesats, der anvendes i lignende sager i henhold til kildestatens nationale lovgivning.

Artikel 2

Definition af renter og royalties

I dette direktiv forstås ved:

a) »renter«: indkomst af gældsfordringer af enhver art, uanset om de er sikret ved pant i fast ejendom, og uanset om de indeholder en ret til andel i debitors fortjeneste, og i særdeleshed indkomst fra gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, herunder gevinster og præmier, der er knyttet til sådanne værdipapirer. Straftillæg for for sen betaling anses ikke for renter

b) »royalties«: betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og software, ethvert patent, varemærke, mønster eller enhver model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer; betalinger for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr anses for royalties.

Artikel 3

Definition af selskab, associeret selskab og fast driftssted

I dette direktiv forstås ved:

a) »selskab i en medlemsstat«: ethvert selskab,

   i) der har en af de former, der er nævnt på listen i bilaget, og

   ii) som i overensstemmelse med skattelovgivningen i medlemsstaten anses for at være hjemmehørende i denne stat, og som ikke i henhold til en dobbeltindkomstbeskatningsoverenskomst med et tredjeland kan anses for at være hjemmehørende uden for Fællesskabet i skattemæssig henseende, og

   iii) som er omfattet af en af følgende skatter uden fritagelse eller af en identisk eller næsten tilsvarende skat, der efter dette direktivs ikrafttræden pålignes som supplement til eller i stedet for de eksisterende skatter:

      — impôt des sociétés/vennootschapsbelasting i Belgien

      — selskabsskat i Danmark

      — Körperschaftsteuer i Tyskland

      — Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων i Grækenland

      — impuesto sobre sociedades i Spanien

      — impôt sur les sociétés i Frankrig

      — corporation tax i Irland

      — imposta sul reddito delle persone giuridiche i Italien

      — impôt sur le revenu des collectivités i Luxembourg

      — vennootschapsbelasting i Nederlandene

      — Körperschaftsteuer i Østrig

      — imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas i Portugal

      — yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund i Finland

      — statlig inkomstskatt i Sverige

      — corporation tax i Det Forenede Kongerige

▼M1

— Daň z příjmů právnických osob i Den Tjekkiske Republik

— Tulumaks i Estland

— φόρος εισοδήματος i Cypern

— Uzņēmumu ienākuma nodoklis i Letland

— Pelno mokestis i Litauen

— Társasági adó i Ungarn

— Taxxa fuq l-income i Malta

— Podatek dochodowy od osób prawnych i Polen

— Davek od dobička pravnih oseb i Slovenien

— Daň z príjmov právnických osôb i Slovakiet

▼B

b) »associeret selskab«: et selskab, der er associeret med et andet selskab, som minimum ved at:

i) det direkte besidder en andel på mindst 25 % af det andet selskabs kapital, eller

ii) det andet selskab direkte besidder en andel på mindst 25 % af dets kapital, eller

iii) et tredje selskab direkte besidder en andel på mindst 25 % af både dets kapital og af det andet selskabs kapital.

Kapitalandelene må kun angå selskaber, der er hjemmehørende i Fællesskabet.

Medlemsstaterne kan imidlertid erstatte kriteriet om en minimumsandel af kapitalen med kriteriet om en minimumsandel af stemmerettighederne.

c) »fast driftssted«: et fast forretningssted beliggende i en medlemsstat, hvorigennem aktiviteterne i et selskab i en anden medlemsstat udføres fuldstændig eller delvis.

Artikel 4

Udelukkelse af betalinger som renter eller royalties

1. Kildestaten er ikke forpligtet til at sikre dette direktivs fordele i følgende tilfælde:

a) betalinger, der behandles som udlodning af udbytte eller som tilbagebetaling af kapital i henhold til kildestatens lovgivning

b) betalinger fra gældsfordringer, som indebærer en ret til en andel i debitors fortjeneste

c) betalinger fra gældsfordringer, som berettiger fordringshaveren til at ombytte sin ret til renter til en ret til en andel i debitors fortjeneste.

d) betalinger fra gældsfordringer, som ikke indeholder nogen bestemmelse om tilbagebetaling af hovedstolen, eller hvor tilbagebetaling skal finde sted mere end 50 år efter udstedelsesdatoen.

2. Hvis en særlig forbindelse mellem betaleren og den retmæssige ejer af renter eller royalties eller mellem en af disse og en tredjemand bevirker, at størrelsen af disse renter eller royalties overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, såfremt denne forbindelse ikke havde bestået, finder bestemmelserne i dette direktiv kun anvendelse på dette eventuelle sidstnævnte beløb.

Artikel 5

Svig og misbrug

1. Dette direktiv udelukker ikke anvendelse af nationale eller overenskomstmæssigt fastsatte bestemmelser til bekæmpelse af svig eller misbrug.

▼B

2. Medlemsstaterne kan tilbagekalde fordele i henhold til dette direktiv eller nægte at anvende direktivet i tilfælde af transaktioner, der har skatteunddragelse, skatteundgåelse eller misbrug som væsentligste bevæggrund eller en af de væsentligste bevæggrunde.

Artikel 6

▼M2

Overgangsbestemmelser for Tjekkiet, Grækenland, Spanien, Letland, Litauen, Polen, Portugal og Slovakiet

1. Grækenland, Letland, Polen og Portugal kan indtil den dato for anvendelse, der er nævnt i artikel 17, stk. 2 og 3, i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger ([1]), undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1. I en overgangsperiode på otte år regnet fra ovennævnte dato må beskatningssatsen for betalinger af renter eller royalties til et associeret selskab i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat ikke overstige 10 % i de første fire år og 5 % i de sidste fire år.

Litauen kan indtil den dato for anvendelse, der er nævnt i artikel 17, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/48/EF, undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1. I en overgangsperiode på seks år, regnet fra ovennævnte dato, må beskatningssatsen for betalinger af royalties til et associeret selskab i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat ikke overstige 10 %. I de første fire år af den seksårige overgangsperiode må beskatningssatsen for betalinger af renter til et associeret selskab i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat ikke overstige 10 %, og i de følgende to år må beskatningssatsen for betalinger af renter ikke overstige 5 %.

Spanien og Tjekkiet kan undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1 indtil den dato for anvendelse, der er nævnt i artikel 17, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/48/EF, dog kun for royalties. I en overgangsperiode på seks år, regnet fra ovennævnte dato, må beskatningssatsen for betalinger af royalties til et associeret selskab i en anden medlemsstat eller til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat ikke overstige 10 %. Slovakiet kan undlade at anvende bestemmelserne i artikel 1 i en overgangsperiode på to år, regnet fra den 1. maj 2004, dog kun for royalties.

Overgangsbestemmelserne skal dog være betinget af fortsat anvendelse af en beskatningssats, der er lavere end dem, der er omhandlet i første, andet, tredje og fjerde afsnit, hvis der er fastsat en sådan i bilaterale aftaler mellem Tjekkiet, Grækenland, Spanien, Letland, Litauen, Polen, Portugal eller Slovakiet og andre medlemsstater. Inden udgangen af en af de overgangsperioder, der er nævnt i dette stykke, kan Rådet enstemmigt på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om en eventuel forlængelse af de nævnte overgangsperioder.

2. Hvis et selskab i en medlemsstat eller et fast driftssted beliggende i denne medlemsstat og tilhørende et selskab i en medlemsstat

— modtager renter eller royalties fra et associeret selskab i Grækenland, Letland, Litauen, Polen eller Portugal

— modtager royalties fra et associeret selskab i Tjekkiet, Spanien eller Slovakiet

— modtager renter eller royalties fra et fast driftssted beliggende i Grækenland, Letland, Litauen, Polen eller Portugal og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat,

eller

— modtager royalties fra et fast driftssted beliggende i Tjekkiet, Spanien eller Slovakiet og tilhørende et associeret selskab i en medlemsstat

([1]) L 157 af 26.6.2003, s. 38.

▼M2

skal førstnævnte medlemsstat i indkomstskatten af det selskab eller det faste driftssted, som modtog indtægten, indrømme et fradrag, som svarer til den i Tjekkiet, Grækenland, Spanien, Letland, Litauen, Polen, Portugal eller Slovakiet i henhold til stk. 1 betalte skat af indtægten.

3. Det i stk. 2 omhandlede fradrag behøver ikke overstige det laveste af følgende beløb:

a) den skat, der på grundlag af stk. 1 betales i Tjekkiet, Grækenland, Spanien, Letland, Litauen, Polen, Portugal eller Slovakiet af sådanne indtægter,

eller

b) den del af den før fradraget beregnede indkomstskat, som skal betales af det selskab eller det faste driftssted, som modtog de pågældende renter eller royalties, og som kan henføres til betalingerne i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, i hvilken selskabet er hjemmehørende eller det faste driftssted beliggende.

▼B

Artikel 7

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Artikel 8

Vurdering

Senest den 31. december 2006 aflægger Kommissionen beretning til Rådet om direktivets virkemåde med særlig henblik på at udstrække dets anvendelsesområde til andre selskaber og virksomheder end dem, der er omhandlet i artikel 3 og bilaget.

Artikel 9

Afgrænsningsbestemmelse

Dette direktiv anfægter ikke anvendelsen af nationale eller overenskomstmæssigt fastsatte bestemmelser, som går ud over dette direktivs bestemmelser, og som har til formål at fjerne eller mindske dobbeltbeskatning af renter og royalties.

Artikel 10

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 11

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG

Liste over selskaber, der er omfattet af direktivets artikel 3, litra a)

a) selskaber, der i belgisk ret benævnes »naamloze vennootschap/société anonyme«, »commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions«, »besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée«, og offentligretlige enheder, hvis aktiviteter er omfattet af privatretten

b) selskaber, der i dansk ret benævnes »aktieselskab« og »anpartsselskab«

c) selskaber, der i tysk ret benævnes »Aktiengesellschaft«, »Kommanditgesellschaft auf Aktien«, »Gesellschaft mit beschränkter Haftung« og »bergrechtliche Gewerkschaft«

d) selskaber, der i græsk ret benævnes »ανώνυμη εταιρία«

e) selskaber, der i spansk ret benævnes »sociedad anónima«, »sociedad comanditaria por acciones«, »sociedad de responsabilidad limitada«, og offentligretlige enheder, hvis aktiviteter er omfattet af privatretten

f) selskaber, der i fransk ret benævnes »société anonyme«, »société en commandite par actions«, »société à responsabilité limitée«, og offentlige industrielle og kommercielle driftssteder og selskaber

g) selskaber i irsk lovgivning, som benævnes »public companies limited by shares or by guarantee«, »private companies limited by shares or by guarantee«, enheder, der er registreret i henhold til Industrial and Provident Societies Acts, eller »building societies«, der er registreret i henhold til Building Societies Acts

h) selskaber, der i italiensk ret benævnes »società per azioni«, »società in accomandita per azioni«, »società a responsabilità limitata«, og offentlige og private industrielle og kommercielle selskaber

i) selskaber, der i luxembourgsk ret benævnes »société anonyme«, »société en commandite par actions« og »société à responsabilité limitée«

j) selskaber, der i nederlandsk ret benævnes »naamloze vennootschap« og »besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid«

k) selskaber, der i østrigsk ret benævnes »Aktiengesellschaft« og »Gesellschaft mit beschränkter Haftung«

l) kommercielle selskaber eller civilretlige selskaber med en kommerciel form, andelsselskaber og offentlige selskaber, som er registreret i henhold til portugisisk lovgivning

m) selskaber, der i finsk ret benævnes »osakeyhtiö/aktiebolag«, »osuuskunta/andelslag«, »säästöpankki/sparbank« og »vakuutusyhtiö/försäkringsbolag«

n) selskaber, der i svensk ret benævnes »aktiebolag« og »försäkringsaktiebolag«

o) selskaber, der er registreret i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning

▼M1

p) selskaber, der i tjekkisk ret benævnes: »akciová společnost«, »společnost s ručením omezeným«, »veřejná obchodní společnost«, »komanditní společnost«, »družstvo«

q) selskaber, der i estisk ret benævnes: »täisühing«, »usaldusühing«, »osaühing«, »aktsiaselts«, »tulundusühistu«

r) selskaber, der i cypriotisk ret benævnes: companies in accordance with the Company's Law, Public Corporate Bodies as well as any other Body which is considered as a company in accordance with the Income tax Laws

s) selskaber, der i lettisk ret benævnes: »akciju sabiedrība«, »sabiedrība ar ierobežotu atbildību«

t) selskaber, der er stiftet i henhold til litauisk ret

u) selskaber, der i ungarsk ret benævnes: »közkereseti társaság«, »betéti társaság«, »közös vállalat«, »korlátolt felelősségű társaság«, »részvénytársaság«, »egyesülés«, »közhasznú társaság«, »szövetkezet«

v) selskaber, der i maltesisk ret benævnes: »Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata«, »Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet«

w) selskaber, der i polsk ret benævnes: »spółka akcyjna«, »spółka z ograniczoną odpowiedzialnością«

x) selskaber, der i slovensk ret benævnes: »delniška družba«, »komanditna delniška družba«, »komanditna družba«, »družba z omejeno odgovornostjo«, »družba z neomejeno odgovornostjo«

y) selskaber, der i slovakisk ret benævnes: »akciová spoločnos«, »spoločnosť s ručením obmedzeným«, »komanditná spoločnos«, »verejná obchodná spoločnos«, »družstvo«.